

САМОСТІЙНА І НАУКОВА РОБОТА СТУДЕНТА

Перунова О.М., к.ю.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Одним із факторів розвитку української державності на світовому ринку, працездатності є підготовки майбутніх фахівців різних галузей освіти. Інтеграція України у Євросоюз потребує виховання спеціалістів, знання яких повною мірою буде відповідати сучасному етапу розвитку різних галузей освіти.

Наукове і практичне виховання студента певною мірою залежить від його професійного самовдосконалення. Професійне самовдосконалення – це свідомий, цілеспрямований процес підвищення рівня власної професійної компетенції і розвитку професійно значущих якостей відповідно до соціальних вимог, умов професійної діяльності і власної програми розвитку [1. С. 51].

Професійне самовдосконалення майбутніх фахівців відбувається у двох взаємопов'язаних формах – *самоосвіта і самовиховання*. Основним змістом самоосвіти є вдосконалення наявних у студента знань, умінь і навичок з метою досягнення бажаного рівня професійної компетенції. Самовиховання – активна цілеспрямована діяльність студента із систематичного формування і розвитку в собі позитивних якостей та усунення негативних.

На нашу думку, самоосвіта перш за все – бажання студента до відкриття нових знань. Це бажання розкривається у системі знань, умінь, навичок із самоосвіти, яку засвоює особистість, розумінні наукових понять. Не останнє місце у системі самовиховання студента, майбутнього

фахівця займає грамотне, відношення, вміння працювати з основними джерелами інформації, автоматизованими інформаційно - пошуковими засобами, радіо, телебаченням. Тобто уміння орієнтуватися у великих обсягах інформації, а також фіксувати наукові висновки у дослідницьких роботах.

Вважаємо, що вищим проявом організації самостійної та наукової роботи студента є контроль його самого над собою. Самоконтроль є одним із видів усвідомленої регуляції людиною власної поведінки та діяльність з метою забезпечення відповідності їх результатів поставленим цілям, вимогам, правилам, зразкам.

Наостаннє місце у розвитку самоконтролю майбутнього фахівця займає педагогічна участь. Педагогічна діяльність передбачає безпосередні контакти зі студентами. У процесі такого спілкування викладач впливає на них не лише своїм знанням, а й емоційно-вольовими якостями, світоглядом тощо.

Педагог, на нашу думку, для студента повинен бути старшим колегою, який буде вести його по дорозі знань сьогоденної науки. Педагог, повинен акцентувати увагу студента на питання саморозвитку, відповідальності за себе, на своє сьогоденне та майбутнє, а також стимулювати його в вихованні, давати мотивацію, знати підходи к кожній особистості, як є його студентом.

Робота педагога складається з різних форми навчань (лекції, практичні та ін.). Метою цих форм навчань є: по-перше, перевірка рівня засвоєння програмного матеріалу студентами; по-друге, залучення до активної участі у процесі отримання знань, вмінь та навичок у сфері професійної підготовки.

Так, практичні заняття можуть проводитися у формі: семінарського заняття, колоквиуму, що передбачає опитування викладачем усіх студентів групи за темою семінарського заняття. Крім того, практичні заняття

можуть відбуватися у формі дискусії окремих питань теми чи доповідей студентів для більш детального та повного засвоєння матеріалу, ця форма виховання на нашу думку, є найбільш сприятливою для студента в пізнанні певних питань науки.

У майбутнього фахівця, повинна бути позитивна спрямованість на володіння майбутньою професією. Професійна спрямованість передбачає прийняття цілей і завдань професійної діяльності, інтересів, ідеалів, установок, переконань, поглядів, які їй притаманні.

Отже, ефективне самовдосконалення майбутніх фахівців можливе лише за тісної співпраці студентів і педагогічного колективу вищого навчального закладу, проїнятої взаємною повагою і вірою в людину та фахівця.

Педагогічна праця викладача вищого навчального закладу є особливою формою висококваліфікованої розумової діяльності творчого характеру. Вона спрямована на навчання, виховання і розвиток студентів, формування у них професійних знань, умінь та навичок, виховання активної життєвої позиції.

Література:

1. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. 2-ге вид., доп. К.: Академвидав, 2014. 456 с.